

Encara no es ven al horitzont. La boira es espesa com el
pure que aquest mitjà en menja, però tothom té alguna
cosa a dir, que sol dir la perquè no hi caben "compromisos".
La meua posició, extremitat de dos tendències (millor indivi-
dualitats) em porta a una situació de diferents nivells:

a) Contre pes b) Intermediari c) Concreeo

⊗ No són vàlids ni el contre pes, ni intermediari. Aquest
altres no té cap possibilitat d'existència entre uns individus
que, bé o malament, van cap a una organització poli-
tic-militar de la seva pràctica. La postura es invariable
en tant en quant i impedeix la formació del grup, a
la vegada que desmorona instrument d'una de les dos tendències.
Fer de contre pes es mantindrà en la corda fluj, augmentant
considerablement les posicions oportunistes permetria un
ecletisme a ultrança. Cap de les dues posicions es vàlida
dones, encara que es constituïssim com a grup, jo feste-
ria forçament aquestes posicions.

Concreeo - Hi ha tal quantitat de meua personal que
les propostes, pòden arribar, si es que ni han, burocràtics
per l'altre. Com pot enderredar decisió ~~una~~ una o altra
posició personal, no aportan uns arguments que por-
tats per no acceptar, o com a mínim posen a discussió
una proposta. Encara que retrocedir en el temps i
analitzar totes les accions i coses que en aquest
grup hi han hagut per intentar justificar, mai
justificables, una posició com les presents.

No es ara, moment per fer-ho. La solució (emot,
en aquests moments, anser optimista) no la trobarem
en el passat, sinó més avall de la bona, perquè
el nostre treball serà efectiu i vàlid quan siguem
conscients que treballam pel futur, o millor dit,
amb futur. I això no es dona sense una con-
cretització del present. No es pot oblidar, en un moment,
tots els problemes personals que hi han i han hagut, però
es a nivell polític: solament a aquest nivell qu'els
arguments externs ~~seran~~ mitjans vàlids per tirar
endavant. Aquesta es és la meua feina en aquests
propers dies.

L'actual estat del grup es insostenible. Per tant ens
desfem de tot aquest lastre i a partir de decisions
individuals formar un nou grup, sobre noves bases,
encara que siguem els mateixos individus. Ara actual-
ment el que falta no són els individus sinó els
principis, més clar que fem i perquè ho fem. (Simple
i dramàtica qüestió!) L'important es respondre perquè,
que no es res més que l'exposició de la nostra estratègia.
La tasca es conseqüència de l'anterior, ~~ha~~ aconseguida
al moment. Llegit per sobre sembla molt llarg,
però es més menys de saber expressar-me que simplicitat
de pensament.

Es remora el que és tant simple i tant afirmatiu
cious, que desitjaria fer-ho gratuïtes, com aquestes.

